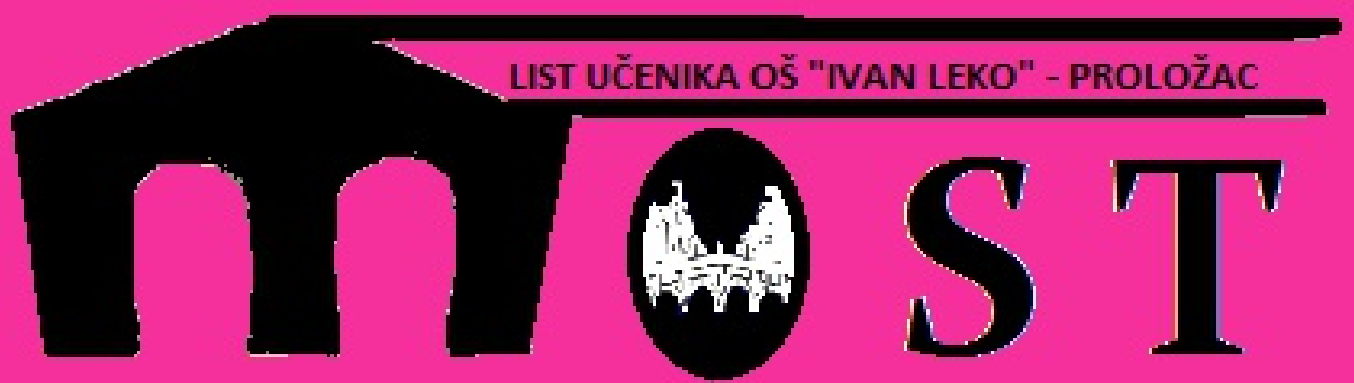




LIST UČENIKA OŠ "IVAN LEKO" - PROLOŽAC



Dragi naši čitatelji,

i ove školske godine potrudili smo se i pripremili različite materijale za školski list „Most“.

Pratili smo rad vrijednih učenika i njihovih učitelja i sve bilježili. Pokušali smo na ove stranice prenijeti sve bogatstvo našeg školskog života, zabave, natjecanja, putovanja, literarne pokušaje... Iako su učenici još mali, znamo da mogu puno i vrijedno radimo da se otkrije posebnost svakog od njih.

Kao i do sada, na samom kraju nastavne godine urednice su sve posložile i pred vama se nalazi najnoviji broj. Nadamo se da će vam sadržaji naših stranica biti zanimljivi i da ćete pronaći inspiraciju da i vi, možda, započnete nešto novo.

Zahvaljujemo se svima koji su nam pomogli da se završi još jedan broj lista učenika Osnovne škole "Ivan Leko" Proložac.

Vaše urednice

SADRŽAJ

1. A	3
1. B	5
2. A	6
2. B	9
3. A	12
3. B	14
4. razred	15
PŠ Dolića Draga	19
PŠ Meteri	21
PŠ Ričice	23
Dan škole	25
Dan kravata	26
Dan ružičastih majica	27
Maškare	28
Knjižnica	29
Pjevački zbor	35
Klokan	36
Sat kodiranja	37
Naša putovanja	38
Literarni radovi	43
Likovni radovi	47



List učenika osnovne škole
„Ivan Leko“ Proložac
Trg dr. Franje Tuđmana 6
21264 Donji Proložac
Tel: 021/846 081
Fax: 021/ 846 081
E-mail: os-prolozac-001@skole.htnet.hr

Uredništvo:
Anela Crnogorac, knjižničarka
Edita Mršić, mag. educ. inf. et techn.

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Krešimir Bajić, ravnatelj

LIKOVNO OBLIKOVANJE:

Zvonimir Štrlić, učitelj likovne kulture

GRAFI KO OBLIKOVANJE:

Edita Mršić, mag. educ. inf. et techn.

FOTOGRAFIJA:

učenici i učitelji

VODITELJ PROJEKTA:

Anela Crnogorac, knjižničarka

List izlazi jedanput godišnje.

Prva stranica: Dan ružičastih majica

Zadnja stranica: Mira Mikulić, 8.b

1. A

Na kraju prvog razreda

Kada sam pošla u školu imala sam malu tremu, a isto tako sam bila sretna. Naučila sam čitati, pisati, zbrajati i oduzimati. Od mnogo lijepih događaja tijekom 1. razreda najviše me razveselila prva petica. Sada na kraju školske godine osjećam se sretno jer ću se odmoriti, kupati, igrati, a jedino će mi nedostajati mojih 12 prijatelja i moja učiteljica.

Karla Juričić 1.a



Kad sam pošao u školu bio sam sretan i našao sam nove prijatelje. Uvijek kad bih se probudio jedva bih čekao kada će škola početi. Naučio sam pisati sva slova i brojeve do 20. Najviše mi se sviđjelo kad smo išli u Eko selo Grabovci. Tamo je bila duga livada na kojoj smo se svi skupa lijepo zabavili. Na kraju školske godine se osjećam umorno i sretno jer se sada mogu naspavati.

Filip Matić 1.a

Kada sam pošao u 1. razred bio sam malo uplašen, ali shvatio sam da to nije tako strašno. Onda sam počeo učiti i pa sam postao jedan od boljih učenika u razredu. Tijekom 1. razreda naučio sam puno zanimljivog gradiva. Najljepše mi je bilo kad smo išli na izlet u Sinj. Vidio sam puno zanimljivosti kao Muzej alke i ostalo. Lijepo sam se proveo sa svojim prijateljima i učiteljicom. Sada na kraju osjećam se sretno jer sam stekao nove prijatelje i puno znanja. Jako sam sretan što završavam 1. razred i veselim se ljetnim praznicima.

Ivan Petrušić 1.a



Kad sam pošao u 1. razred bio sam malo uplašen. Tijekom 1. razreda naučio sam čitati i pisati. Igrao sam se s prijateljima, išao u kino i na izlet i učio kako se trebamo ponašati. Najljepši događaj bio mi je prvi dan škole kada sam se upoznao s prijateljima. Na kraju školske godine sam uzbuđen i sretan jer počinju praznici.

Slavko Vidak 1.a

Kada sam pošla u 1. razred osjećala sam se uzbuđeno i nesigurno. Tijekom 1. razreda sam učila, pisala, igrala se i družila. Lijepi događaj iz 1. razreda je izlet u Sinj. Tamo smo igrali buće, natjecali se u povlačenju konopa, a najviše mi se sviđjelo jahanje konja. Na kraju školske godine se osjećam sretno jer sam upoznala puno novih prijatelja.

Anja Šalinović 1. a

1. A

MOJA BAKA

MOJA BAKA ZOVE SE DANICA. ONA JE JAKO DOBRA.
SRETNA JE KAD JOJ DOĐEM I SJEDNEM U KRILO. VESELI SE
SVAKOJ MOJOJ PETICI I GOVORI DA SAM JA NJEZINA DIKA.
JA PUNO VOLIM SVOJU BAKU, A ZNAM DA I ONA VOLI MENE.

Karla Juričić 1.a

MOJA BAKA SE ZOVE TANJA. ONA JE JAKO DRAGA I DOBRA.
UVIJEK KAD JE SA MNOM LIJEPO PROVODIMO VRIJEME.
JA JAKO VOLIM SVOJU BAKU.

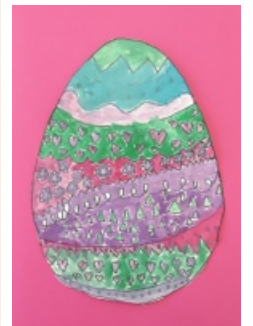
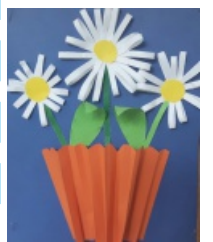
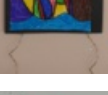
Dea Mršić-Božinović 1.a

MOJA BAKA SE ZOVE KATA. ONA NAJBOLJE KUHA JUHU I PEČE
KRUH ISPOD SAČA. NAJVIŠE VOLIM KAD MI PRIČA O SVOM
DJETINJSTVU.

Filip Matić 1.a

MOJA BAKA TANJA JE NAJBOLJA NA SVIJETU. ONA MENI KUPI SVE.
DOBRA JE I DRAGA. ZOVE ME "ZLATO".

Adrian Knezović 1.a



O VODI
Voda je potrebna ljudima, životinjama
i biljkama za život.
Voda je i snijeg.
U vodu ne smijemo bacati smeće!
Voda je najbolja tekućina za piće.
Vodu treba štedjeti.

Ivan Petrušić 1.a



1. B

U PRVOM RAZREDU

U prvom razredu sam upoznala nove prijatelje. Učili smo kako se ponašati i opraštati drugima. I nakon nekoliko dana smo učili slova. Prvo tiskana pa pisana. Iz matematike smo učili zbrajanje i oduzimanje. Na kraju trebamo zahvaliti učiteljicama koje su nas naučile nešto novo.

Nina Stojić, 1.b

U PRVOM RAZREDU

Prošle jeseni krenuo sam u prvi razred. Upoznao sam nove prijatelje i učiteljicu. Naučio sam čitati i pisati, zbrajati i oduzimati. Bilo mi je lijepo. Sad jedva čekam praznike.

Ivan Šimić, 1.b



U MOM RAZREDU
Prvi dan škole mi je bio kad sam upoznao prijatelje i prijateljice. Drugi dan smo dobili knjige. Bilo mi je lijepo i bio sam sretan što ću naučiti puno toga.

Kristian Petrušić, 1.b



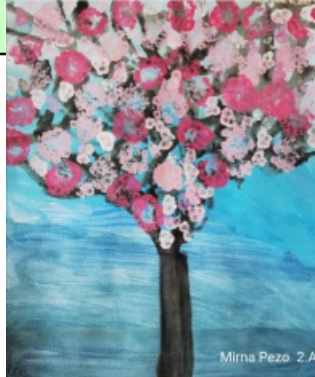
2. A

Travanj

Proljeće je tu. Listopadna drveća pupaju, cvjetaju i listaju.
 U proljeće je ponekad kišovito, no ipak više Sunce sja.
 Životinje se bude i dobivaju mlade. Laste se vraćaju u toplije krajeve.

Pčele, bumbari, bubamare i leptiri sretni su zbog cvijeća.
 Svi su sretni zbog cvijeća. Svi su sretniji jer se priroda probudila!
 Svi sretno povikuju: Hura! Hura! Priroda je budna!

Diana Petrušić, 2.a



Ne ljube se

Ne ljube se mačka i pas
 ne ljube se dobro i zlo
 ne ljube se zdravlje i bolest
 ne ljube se noć i dan.

Ne ljube se vatra i voda.
 Ne ljube se toplina i hladnoća.
 Ne ljube se prijatelj i neprijatelj.
 Zato ovo „NE“ neka nestane iz života.

Ema Stojić, 2.a



Terenska nastava

Rano ujutro, u 8 sati, krenuli smo na terensku nastavu u grad Imotski. Prvo smo došli u muzej gdje sam vidjela stare drevne stvari. Nakon toga išli smo u vatrogasnu postaju gdje sam prskala vodu i pjenu. Potom smo išli u gradsku knjižnicu, tamo sam vidjela skupocjenu, posebno čuvanu knjigu u Hrvatskoj. Za kraj smo išli u gradsku knjižnicu gdje nam je profesor Glibota pokazao kako se sviraju glazbeni instrumenti. Jako sam se zabavila i opet ću ići s roditeljima. Želim i upisati glazbenu školu iduće godine.

Ema Stojić, 2.a

2. A

Pri a o zimi

Jednoga dana s neba su počele padati bijele pahuljice.

Kad ih je napadalo dovoljno, djeca su od njih napravila snjegovića.

Nakon nekog vremena, počela je puhati jaka bura i snjegović se zamrznuo. Zatim je izašlo sunce i snjegović se otopio, što znači da i zima pokazuje svoju toplinu.

Dina Petričević, 2.a



Ja kod zubara
Ja kad dođem kod zubara, uvijek se bojim.
Ali u sebi skupim hrabrosti, sjednem na stolicu i čekam da zubar obavi svoj posao!
Dina Petričević, 2.a



Zima se približava

- Došla je jesen.
- Lišće otpada s drveća.
- Promijenilo je boju.
- Sada je žuto, crveno, narančasto i smeđe.
- Ptice odlaze u toplije krajeve.
- Sve je hladnije.
- Stiže nam zima.

Diana Petrušić, 2.a



Ptica selica

Ja sam lastavica. Putujem u toplije krajeve. Na tom putu postoje razne prepreke. Put je dug i neki moji prijatelji ne stignu na cilj. Budu jakooo umorni. Ja sam stigla u svoje gnijezdo koje sam sagradila prošle godine. Tu ću ostati za vrijeme hladnih dana. A onda ću se ponovno u toplije krajeve.

Diana Petrušić, 2.a

2. A

Domovina

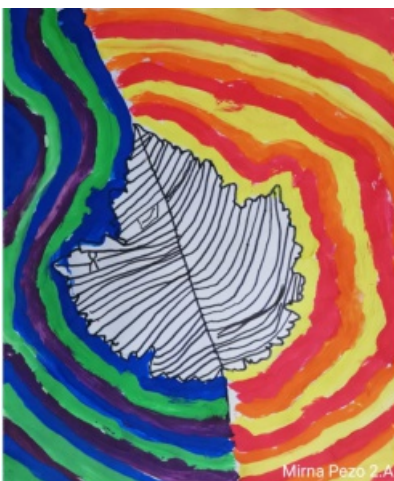
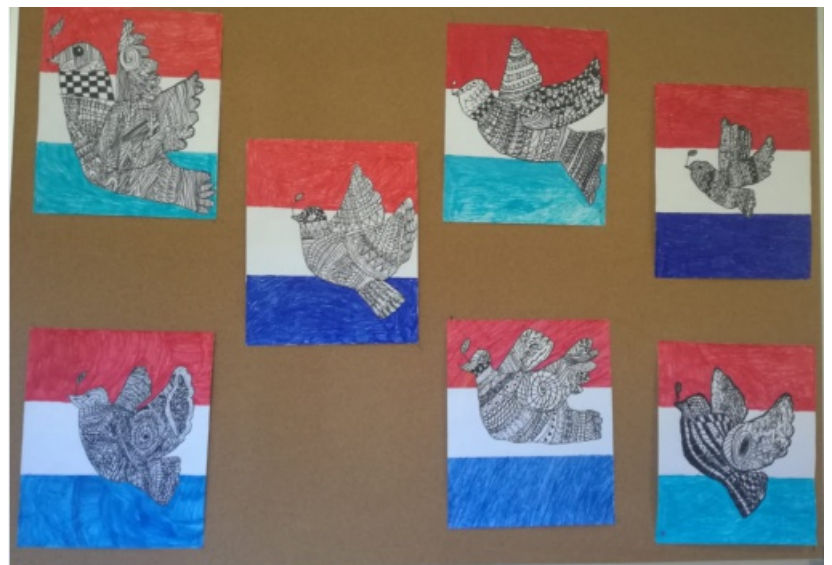
Moja domovina je kao dijamant.
Moja domovina je puna ljepote i sreće.
Moja domovina je moj dom.
Njeno ime je Republika Hrvatska.
Mate Vidak, 2.a

Domovina

Moja domovina je moja sloboda.
U njoj rastem, učim i radujem se.
Ona mi daje sigurnost.
U njoj imam sve na svijetu.
Emanuela Grabovac, 2.a

Da sam pilot

Imala sam važan zadatak.
Trebala sam istražiti svemir.
Na putu sam ugledala Mliječnu stazu i razne planete.
Vidjela sam također puno planeta. Vidjela sam i puno zvijezda.
A kad sam krenula kući, nisam znala kamo ići.
Letjela sam, letjela i odjednom sam stigla kući s puno novog znanja.
Ema Stojić, 2.a



Moja prijateljica

Zove se Dina. Ima osam i pol godina. Ide u 2.a razred.
Srednjeg je rasta. Mršava je. Ima dugu, crnu kosu i ima šiške.
Ima lijepe crne oči. Nosi naočale.
Kada se smije, na licu joj se pojave dvije jamice.
Odijeva se otmjeno. Ima osobine anđela.
Voli se družiti s prijateljicama.
Volim se s njom družiti jer je zabavna i dobra prema meni.
Matea Ćurčija, 2.a

2. B

Zaljubljeni brod

Veliki
plavi brod
zvani Mrgud plovio
je morem. Nitko se nije
htio igrati s njim zato što je
bio mrzovoljan. Jednog prekrasnog
dana ugledao je ljepoticu Belu. Toliko se
zaljubio u nju da više nije skidao osmijeh s lica. I tako je ljubav od Mrguda učinila
veseli brod. Ponovno su svi poželjeli biti Mrgudovi prijatelji. Na kraju su
svi bili zadovoljni i sretni.

Petar Kolovrat, 2.b



Snjegović

Ovo je Smješkić. Ja i tata smo ga napravili od mekanog snijega. Imao je šešir na glavi. Mrkva mu je bila nos. Oči su mu bile od ugljena, a usta od komadića drveta. Ruka mu je bila metla. Stanovao je u mom dvorištu. Veselio se zimi, snijegu, vjetru i hladnoći. Bojao se sunca, topline i kiše. Poželio je što duže ostati i veseliti se s nama.

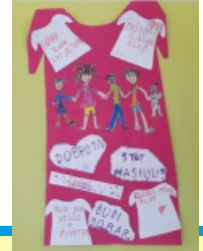
Lara Petričević, 2.b



2. B

Moja mama

Moja mama zove se Dijana. Ima 38 godina. Visoka je i debeljuškasata. Oči su joj smeđe boje. Nosić sladak i mali. Usta su joj najljepša kada se nasmiješi. Obrazi su joj meki kao jastučić. Kosa moje majke najmekša je na svijetu. Ona često odijeva sportsku odjeću. Moja mama je baš dobra jer sve čini da nama bude dobro. Svakog dana probudi se u šest sati da bi nama za zajuttrak napravila burek. Moja majka je meni najdraža na svijetu. Jako je volim.



Lara Petričević, 2. b



Hoću biti učitelj

Ja sam učenik 2.b razreda. Volim se igrati škole sa svojim sestrama i prijateljima. Želim biti učitelj kad odrastem. Sviđa mi se kako moja učiteljica radi. Želim nešto naučiti od nje. Mislim da je najbolja učiteljica u cijeloj školi. Da bih postigao ono što želim, trebam ići u školu. Ja mislim da ću postići ono što želim jer jako želim postati učitelj. Sviđa mi se poučavanje djece.

Goran Blažević, 2.b



Ja hoću biti

Ja sam učenik 2.b razreda. Zanimljivo mi je bilo kada sam vidio što radi moj otac. Imao je mnogo slika na kojima su svakave kuće. Pitao sam ga što radi. On mi je odgovorio da crta kuće. Meni se to jako svidjelo. Ja bih htio biti arhitekt kad odrastem. Voli bih to raditi, ali najprije moram završiti osnovnu školu, srednju školu i fakultet. Crtao bih ljudima kuće kakve žele da u njima sretno žive. Ja bih bio sretan kad bih bio arhitekt.

Petar Kolovrat, 2.b



2. B



Moj did i moj zavi aj
 Jednog dana ja i moj did išli smo šetati na Kokića glavicu.
 To je brežuljak koji se nalazi blizu moje kuće. Na vr' njega
 je veliki kameni križ. Mi smo se popeli do križa i tu se malo
 odmarali. Cili Proložac smo vidili s njega. Pogled je bio
 jako lip i meni je to bilo zanimljivo. Iza križa smo vidili
 i Badnjavice, Malu i Veliku mostinu. Did mi je priča' o tome
 križu i o Badnjavicama. Bio sam jako znatiželjan i na
 kraju presretan što imam tako predivan zavičaj kojeg
 ću uvijek voljeti i čuvati.

Antonio Maršić, 2.b



Moja baka

- Moja baka zove se Milka. Ona ima 63 godine.
- Jako je niska i sitna. Oči su joj krupne i smeđe.
- Kosa joj je crna i kratka. Ona obožava nositi crnu odjeću i obuću. Uvijek je vesela i zaigrana. Voli pomagati ljudima. Malo je plašljiva. Volim ju jako i neopisivo sam sretan kad sam s njom.

Ivano Blažević, 2.b



3. A

KAKO JE NASTALO UTOPIŠĆE

Kad su Gavanovi dvori tonuli, sluga Gavanov uze zobnicu i ponese. Dok se mislio što će još poniti padne mu na pamet u bešici dite Gavanovo. Skoči do diteta, uze ga u narjučje i biži. Biža je najprije polju, zatim na zapad rođenoj kući. Kad je stiga u Proložac, čuje glas iz oblaka: „Baci dite, ako misliš svoju glavu iznit.“ Sluga se ustavi, malo promisli i dite baci. Kako ga baci zemlja se otvori i proguta dite. Iz zemlje rastvorene udari voda, živa voda koja se i danas zove Utopišće. Sluga se za ditetom raskaja, ne da mu se ni koraka naprid. Ali opet oćuti glas iz oblaka: „Biži dalje, ne žali diteta! Od zla roda nek nije ni poroda!“

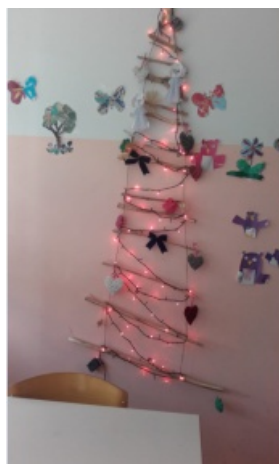
Marijan Matić, 3.a



MOJA BAKA

Moja baka se zove Vera. Ima 59 godina i živi u Prološcu Donjem. Ima lijepu i meku kosu i nježne smeđe oči. Ona je vrlo vitka, ima male ruke i male noge. Moja baka je brza i spretna u kuhinji. Sretna je kad joj dođem, nježna je prema meni i seki. Također je vrlo hrabra. Voli cvijeće. Ja nju jako volim.

Leona Turić, 3.a



MOJA BAKA

Moja baka se zove Anka. Živi u Prološcu Donjem i ima 69 godina. Nije puno stara, voli se sa mnom igrati ribica. Puno je voli jer je jako vesela. Ima kratku crnu kosu i smeđe oči, srednje je popunjena. Brza je i voli brzo hodati. Uvijek nešto radi, a ja joj pomažem. Ima duge ruke i noge. Uvijek je sretna kada dolazim. Rado mi daje slatkiša. Voli kad se ja i moja rodica lijepo igramo. Ona je svaki dan vesela i sretna, rijetko je tužna. Najviše je bila tužna kad je moj djed umro. Volim je jer je dobra i vesela i najbolja baka na svijetu.

Iva Kokić, 3.a



3. A

PUTUJEM OBLACIMA

Jučer navečer padala je jaka kiša, bio sam u svojoj sobi i zaspao. Sanjao sam da držim balone koji su me odnijeli uvis. Naišle su ptice i pucale moje balone, a ja sam pao na oblak i letio. Vidio sam svoj zavičaj, puno planina i plažu. Bilo je ljeto pa su se svi kupali. Naišao sam na veliku planinu Biokovo, bila je puna stijena i konja. Kad je pala noć nešto je šuštalalo u grmlju. Prepao sam se. Prekinuo mi je san. Vidio sam svoju sobu.

Josip Dogan, 3.a



POGLED KROZ PROZOR MOJE UČIONICE

Kad pogledam kroz prozor moje učionice vidim puno lijepih stvari kao što su stablo, cvijeće, loze, kuće, oblaci, sunce, ljudi i životinje. Prozor nam je koristan jer nam nije ni hladno ni vruće. Volim prozore jer kroz njih što se sve događa i na njih stavljamo naše radove. Prozor moje učionice je velik i koristan. Bez njega bi nam svima bilo kao u ćeliji. Sretan sam što ga imamo u učionici.

Gabrijel Tolić, 3.a

PROLJETNA PJESMA

Na lijepom cvijeću mala promrzla ptica pjeva
 Ispod šarene duge vesela su djeca sjela.
 Blago sunce lagano ih grije, dok im se
 nasmijana
 učiteljica veselo smije.
 Rascvjetana mirisna livada daleko seže,
 dok se iznad nje modro nebo proteže.
 Lijep, sunčan dan,
 proljeće je-baš sam radostan.

Maša Mikulić, 3.a



3. B

PJESMA JESENI

Stigla jesen u moj kraj,
stigla u moj zavičaj.

Lijepo dane odnijela,
kišu i oblake donijela.

Sve je sivo i tmurno u jesen,
a lijepo je što dozrijeva kesten.

Često je jesen za mene draga
jer ima razna jesenska blaga.

Josip Rako, 3.b

BATINAMA SE NE POSTIŽE MNOGO

Ponekad sam toliko nestašan i zaigran da mi ne pomažu upozorenja. Rijetko kad dobijem batina, a kad ih dobijem onda znam da sam prevršio svaku mjeru. Tada mi bude jako krivo i tužan sam. Nastojim biti dobar jer znam da batine nisu rješenje. Moja baka voli reći kao su batine iz raja izišle. Često se sjetim bakinih riječi pa nastojim biti dobar.

Dominik Maršić, 3.b

JA ZIMA

Ja sam hladna, studena zima. Vladam krajem i početkom godine. boje me se ljudi, životinje i biljke. Medvjeda lako uspavam, a lastavicu u topli kraj otjeram. Svojim ledenim dahom sve ću zalediti. Djeci nosiće i prstiće štipati, a djedu kapu skidati. S prirodom se volim šaliti i haljinu joj bijelu oblačiti i s njom dječicu razveseljavati.

Gabrijel Mršić-Božinović, 3.b

PROLJEĆE

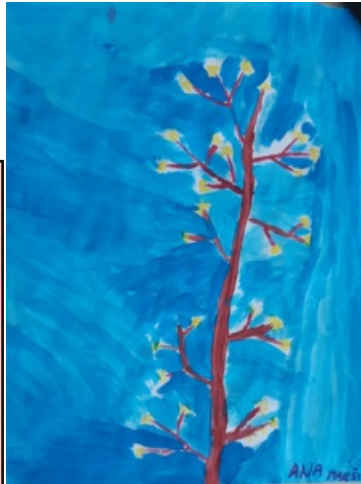
Napokon je stiglo proljeće. Meni je proljeće omiljeno godišnje doba. Priroda je odjenula svoju najljepšu haljinu. Procvjetale proljetnice lagano i tiho su se ušuljale. Lijepo ljubičice krasi sve vrtove. Drveće dobiva cvjetove i vraća svoju ljepotu i čaroliju. Ptice selice se vraćaju iz toplih krajeva, a neke životinje se bude iz zimskog sna. Ljudi sad vole šetati, igrati se i trčati. Svi se oblače laganije. Ja sam vesela, sretna i razigrana. Volim proljeće jer ima puno cvjetova i toplije je.

Danica Grabovac, 3.b

MONOLOG ZRNA PŠENICE

Ja sam najmanje zrno na cijelom svijetu. Nitko me ne vidi, čak ni krtice. Ne volim biti malen. Kad postanem velik bit ću najsretnije zrno na cijelom svijetu. Ali, dotad se svašta može dogoditi. Najsretnije ću biti kad budem kruh na obiteljskom stolu. Možda budem vrijedan, a možda odbačen. Želim da me mijesi najbolji pekar. Željno čekam da budem kruh. Bit ću sretan da budem na obiteljskom stolu kad đak ide u školu.

Iva Maršić, 3.b



Četvrtaši

ŠTO ĆU POSTATI KAD ODRASTEM?

Što ću postati kad odrastem?
 Pitam se sekunde svake.
 Možda učiteljica koja uči đake, a možda
 autorica knjiga za koju svako dijete znade.
 Možda planinarka koja se penje na planine.
 Možda ilustratorica koja crta točke, šare,
 detalje za slikovnice male.
 Nije sad bitno što ću postati jer još će se
 moji snovi promijeniti.

KARLA ŠTRLJIĆ, 4. A



MOZAK

Sluša me kao buba mirna,
 kad pomoći mi hoće, nema živog mira.
 Nemoj biti ovdje kad se ljuti,
 kad postane lav,
 inače je on pravi mrav.
 Kad je veseo misli svašta,
 samo mašta i mašta.

Učiti voli, čitati još više,
 svaki dan rekorde postavlja neke i sve
 ih prijeđe.

On je moja mudra sova,
 malen, ali moćan.

Nekad samo troši vrijeme, ali više voli
 raditi nešto pametno.

KARLA ŠTRLJIĆ, 4. A



Pismo učiteljici Ivanki Pirić

Četiri godine bili ste našoj djeci druga
 mama. Bili ste oličenje mudrosti, svetosti i
 življenja u skladu s prirodom. Pričali našoj
 djeci o stvarima koja se ne uče u školi.
 Dopustili da, u sistemu zatvorenih knjiga,
 imaju otvorene misli i emocije. Spuštali ste
 se na njihov nivo, u srce i dječju dušu, bez
 predrasuda i osuda. Poštivali njihovu
 individualnost, cijenili različitost karaktera,
 upućivali u dobro, tjerali od zla. Donosili ste
 osmijeh, veselje, pozitivu. Naučili da se
 poštuju i cijene kao jedinke, a dio
 zajedništva. Dali ste im osjećaj da se vole
 kakvi jesu, najljepši vjetar u leđa na
 njihovom putu odrastanja. Bili ste njihov
 drugi roditelj koji potiče, nagrađuje,
 pohvaljuje. Dali ste najbolje od sebe i to isto
 izvlačili od njih.

Nema te zahvale kojom bih odala priznanje
 vašoj ljudskosti. Da se djeca vole i žive u
 zajedništvu i van okvira školske učionice.
 To je vaša zasluga.

Hvala

Tekst je napisala Jelena Leko, mama Lare
 Leko učenice 4.a razreda...

MOJOJ UČITELJICI (za Dan učitelja)

Vi ste nas naučili prva slova.
 Vi ste nas naučili prve brojke.
 Vi ste nas naučili biti prijatelj.
 Vi ste nas naučili da budemo dobri đaci.
 I zato smo mi danas, pa, ne bi baš rekla da
 smo najbolji đaci,
 Ali nadam se da ćemo biti bolji.

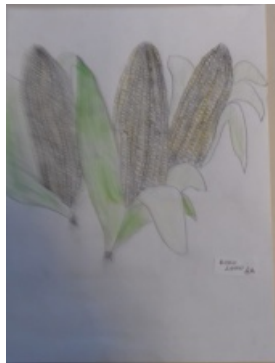
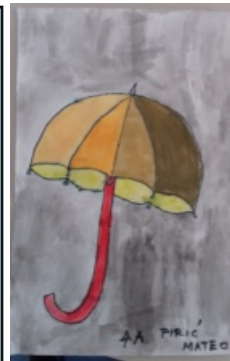
KARLA ŠTRLJIĆ, 4. A

Četvrtaši

SAMO OTVORENO SRCE ZA LJUBAV ZNA

Samo pravo i iskreno srce za ljubav zna. S ljubavlju se dižemo, krećemo u novi dan, s njom živimo. Ona nas pokreće, ispunjava naše srce. Naši prijatelji su osobe kojima pružamo našu ljubav, s njima dijelimo radost i tugu. Oni su uvijek tu kad nas trebaju, da nas saslušaju, tješe, da nam pomognu. Bez njih naš bi život bio prazan. U dubini našeg srca bili bi sami i tužni. Kad su prijatelji uz nas naše srce kuca jače i sigurnije. Oni su naš oslonac, svjetlo u tami, srodne duše.

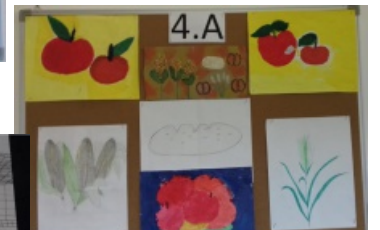
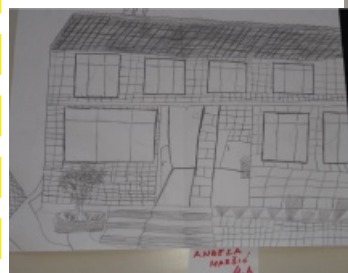
LUKA ČEŠLJAR, 4.A



LIJEPA RIJE PRIJATELJICI

Danas je Valentinovo. Hmm....kome bih poklonio dar?
 Ah, sjetio sam se. Napisat ću joj pismo.
 Draga ti si mi simpatija i volim te kao prijatelja.
 Ne svađamo se, ali se i ne družimo puno.
 Ali, danas je lijep dan i Valentinovo kao da netko slavi rođendan.
 Zato danas na Valentinovo nema ništa ljepše od darivanja i pronalaženja simpatija.

MATEO PIRIĆ, 4. A



DAN DARIVANJA

Dan kao prah, koji leti, leti i na darove sleti.
 Svi smo sretni.
 Čekam da svane dan da dobijem dar.
 Došlo vrijeme da se darovi dijele.
 Svanuo dan svi pošli u djedov stan.
 Svi dobili po dar, svi sretni.
 Pjevaju trala, la, la.

MIHAELA LEKO, 4.a

Četvrtaši

VELIMIR EREK

On je naš sokol.
On je vodio svoje srce na put
do sreće i vjerujte našao ju je.
Bio je jako sretan što se mogao
boriti za svoju Zemlju Hrvatsku.
Jednog dana naš Velimir, naš
Sokol, dao je svoj život za
Hrvatsku.

Nažalost, umro je jako mlad.

On je još uvijek u našim srcima i ostat će.

Trebamo ga se sjećati, jer danas s ponosom možemo reći
da smo Hrvati, da govorimo hrvatski, da živimo u Hrvatskoj.
Hrvatska je njegov i naš dom.



ENA MARŠIĆ, 4. A

OD SUZA DO SMIJEHA

Kad suza krene niz obraz naš, ti tužan si i to dobro znaš.
Ako tužan si ti i nikako se smiriti ne možeš, tada ti je da se nasmiješ.
Smiješ se, probleme iza sebe stavi jer najljepši su đачki dani.
Ako neprestano plačeš zbog problema nekog samo se smiri i nasmij se.
Jer smijeh je najbolji lijek.

ANĐELA MARŠIĆ, 4. A

VRIJEME DARIVANJA

Polako ulazimo u Božićno vrijeme i očekujem mnogo toga.
To je vrijeme darivanja, to je vrijeme radosti.
Darujemo svoju toplu ljubav svim dobrim ljudima i svojoj
obitelji.
Zadnjih godina svatko na svoj način iščekuje Svetog Nikolu i
Božić, pa tako i ja.
Uvijek sam vjerovala da Sveti Nikola postoji i da dođe na
moja vrata, ja uglancam čizmicu i eto, dogodi se, pa bude
iznenađenje.
Ja se nadam i ove godine da će me iznenaditi nekim darom i
hvala mu. Više se radujem iščekivanju Božića i rađanju malog
Isusa.
U svom toplom domu kitimo jelku, pravimo razne poslastice,
idemo na ponoćku i uživam sa svojom obitelji.
**SRETAN I BLAGOSOVLJEN BOŽIĆ ŽELIM SVIM LJUDIMA
DOBRE VOLJE I DOBROG DUHA.**

ANĐELA MARŠIĆ, 4.a



Četvrtaši

HRT u mom razredu

U petak, 17.5.2019., zadnji sat netko je pokucao na vrata.

U razred je ušao ravnatelj, a za njime dva muškarca s kamerom i mikrofonom i jedna gospođa.

Ravnatelj nas je predstavio tim nepoznatim ljudima.

- Mi smo došli da vas snimimo dok pišete sastave Moja općina.

Kada ih napišete odabrat ću najbolje sastave, a pročitat će ih jedan učenik iz vašeg razreda. – rekla je gospođa.

Još je rekla da oni snimaju dokumentarni film o općinama RH.

Svi smo bili iznenađeni i sretni, ali za neke to je bio šok.

Učiteljica nam je objasnila kako ćemo pisati sastav. Mi smo počeli pisati, a jedan čovjek snimati. Sve je bilo tiho.

Sve je bilo mirno.

- Gotovo! – odjednom se čulo.

Završilo je snimanje. Tada je gospođa pročitala naše sastave i izabrala tri najbolja sastava: Matejev, Anđelin i Mateov. Sve te sastave pročitao je naš prijatelj Matej.

Zvono je zazvonilo u pravo vrijeme. Kad smo i mi i oni završili.

Baš bi bilo lijepo da HRT malo češće dolazi u moj razred.

Ali, nema veze. Zadovoljni smo i time da se u rujnu gledamo na televiziji.

KARLA ŠTRLJIĆ, 4. A



MOJA OPĆINA

Moja općina se zove Proložac. Smještena je zapadno od grada Imotskog u prekrasnom Prološkom polju. Prostire se na površini od 85 kilometara kvadratnih. Po zadnjem popisu stanovništva ima oko 3 800 stanovnika. U općini se nalazi velika i lijepa crkva Svetog Mihovila, te također velika i lijepa Osnovna škola „Ivan Leko“. Uz školu se nalazi nogometno igralište i velika sportska dvorana.

U općini imamo ambulantu opće medicine, stomatološku ambulantu, ljekarnu, poštu, vinarije, trgovine i kafiće.

Općina je iznimno bogata prirodnim jezerima, a tu je i izvor rijeke Vrljike. Kroz samo mjesto Proložac Donji protječe potok Suvaja koji dijeli moje mjesto na dva dijela, a spaja ih stari most Šarampov.

Glavne djelatnosti su poljoprivreda i sve više turizam u obliku – kuća za odmor. U općini djeluju glumci amateri, nogometni klub Mladost, crkveni zbor, klapa Proložac i još mnoge druge udruge.

U mojoj općini Proložac baš je lijepo i ugodno živjeti.

MATEJ ŠKEGRO, 4. A



PŠ Dolića Draga

Na vrata kuca jesen

Bilo je to obično jutro. Probudila sam se i pogledala kroz prozor. Vidjela sam kako opada lišće i puše lagani povjetarac. Brzo sam se obukla, umila i pojurila vani. Vani je bilo sve žuto i tek samo poneki list je bio na stabalcima. Počela sam se igrati u lišću, bacati ga i baš sam se lijepo zabavila. Od sreće sam glasno uzviknula: Volim jesen! Došla je! Naravno od svoje sreće probudila pola susjedstva. Kasnije sam pozvala prijatelje da dođu da se igramo. Došli su, igrali smo se svačega, a najzanimljivije mi je bilo kada smo se igrali skrivača. U igri uopće nismo mislili o kiši. Nažalost tu naša sreća prestaje, kiša je počela padati. Po prijatelje su došli roditelji, a ja sam se vratila u kuću. „Tako ćemo i sutra“, u sebi sam pomislila.

Martina Štrlijić, 4.r

Moj tata

Moj tata Mladen ima čupavu i smeđu kosu. On ima 45 godina, a posebno ga krasi njegove plave oči. Bavi se stočarstvom i ima puno raznih životinja. Voli druženja, zabave, puno pričati i najdraža mu je boja tamno plava i crna pa je često u tim bojama. Svim svojim prijateljima je jako drag. Voli se smijati pa se često jako smije. Obožavao ići u lov i zato ima puno pasa. I na kraju što reći nego da je to jednostavno najbolji tata na svijetu.

Ante Knezović, 4.r



Moja mama

Moja mama ima smeđe oči i smeđu kratku kosu. Visoka je i voli kuhati i čistiti. Njezina omiljena boja je crna. Često nosi crnu odjeću i ljubičaste papuče. Moja mama ne voli šminku, duge haljine i štikle.

Martina Štrlijić, 4.r



Moja mama

Moja mama ima smeđe oči i smeđu kosu. Nosi narukvicu koju sam joj darovala jer joj izmami osmijeh svaki put kad je pogleda. Ima majicu s crno bijelim prugama. Obožava nositi crno bijele tenisice.

Uvijek je nasmijana i zbog toga te tako volim draga moja mama.

Jelena Štrlijić, 4.r

PŠ Dolića Draga

Izlet u prirodu

Jedno proljetno jutro ja i mama smo odlučili ići na izlet vidjeti Lokvička jezera. Mama je spremila hrane i vode za piti. Kada smo krenuli ja sam pitala čije su neobrađene njive. Hodajući tako dalje čula sam cvrkut ptica i zujanje pčela. Kada smo došli do jedne kućice, sjeli smo i odmorili se. Dok smo sjedili, osluškivali smo žubor vode, a to su bili izvori. Onda smo krenuli i došli do jezera. Pogled na jezera je bio prelijep. Tu smo se slikavali i zezali. Nakon nekog vremena smo krenuli kući. Šetajući napravila sam mali buket cvijeća. To sam poklonila mami i zahvalila što me je odvela na izlet u prirodu.

Jelena Štrlić, 4.r.

Blidinje

Jednog snježnog dana ja i tata smo krenuli na planinu koja se zove Blidinje. Na putu do njih smijali smo se i bilo je zabavno. Prešli smo granicu i dočeka nas je veliki snijeg. Sreća da smo išli s džipom. Kada smo bili blizu Blidinja, snijeg je bio jako velik. Ja sam se sanjkao, a kada je i tata sjeo na sanjke one su pukle. Tada nam je smijeh pokrenuo svaki mišić. Uglavnom nam je bilo lijepo. Tamo smo večerali prekrasno meso i polako krenuli prema kući. Pošto je padao gusti snijeg ipak sa produženim smijehom uspjeli smo doći do kuće. To je bio moj najbolji izlet s tatom.

Ante Knezović, 4.r.



ŠARENI SNIJEG

Snijeg šareni kada pada

Našim krajem samo smijeh vlada!

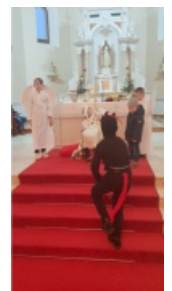
Izvadimo tople vunene rukavice

Jer su promrzle dječje ručice.

Evo snjegovića od šarenog snijega,

Grude nam donosi s vrha brijega.

Josipa Mustapić i Ivan Bekavac



PŠ Meteri

MOJ UZOR

Moj uzor je Danijel Subašić jer jako dobro brani i igra nogomet. On je jak, spretan, velik i zabavan. Dobar je prijatelj i u svlačionici nasmijava igrače i trenere. Ima zeleni dres i na njemu broj 23. U Rusiji na prvenstvu je bio dobar. On i njegova družina stigli su u finale.

Leon Meter, 3.r.



DOMOVINA

Hrvatska dom je znaj
Radišnim i hrabrim ljudima.
Vatra u srcu im gori,
A veselo lice zbori:
To je moja domovina
Sretna i slobodna,
Kao ptice let,
A lijepa kao proljetni cvijet!

Učenici PŠ „Meteri“



MOJA PRVA SVETA PRIČEST

Dan 12.5.2019. mi je jako poseban. Tada sam primio Prvu svetu pričest. Uzbuđenje je bilo veliko. Od jutra su trajale pripreme. Obukao sam svoju haljinu i osjećao se svečano i uzbuđeno. Krenuli smo prema crkvi. Tamo su stigli i moji prijatelji, ostali prvopričesnici. Ušli smo u crkvu iščekujući taj svečani događaj. Imali smo i recitacije koje smo dobro uvježbali. Sam obred je bio prelijep. Kad smo došli kući dočekali su nas brojni rođaci, kumovi, tete.. Ručali smo, družili se i zabavili. Taj dan će mi uvijek ostati u sjećanju.

Antonio Petričević, 3.r.

SVETOM NIKOLI

Hvala ti sveti Nikola što si došao
što si tako dug put prešao.
Hvala ti što voliš nas djecu
i što želiš vidjeti osmijeh na našem licu.
Iz godine u godinu nas pohodiš
i darove za dobru djecu donosiš.
Sve čizmice puniš darom
radosno i s velikim marom.
Nagrađuješ naše iskazane vrline
i pohvaljuješ nas s puno miline.
Želiš da sljedeće godine budemo još bolji,
obećajemo -bit će sve po tvojoj volji!
I dalje nas poučavaj ,čuvaj i štiti
a mi to nikada nećemo zaboraviti.
Dragi sveti Nikola,
Na svemu veliko –HVALA!
I za kraj: Sveti Nikola toliko si darova
podijelio,

ma jedan si i ti zaslužio!

Anita Mandić



ZALJUBLJENI BROD

-Kako je ona lijepa! Srce mi iskače
od ljubavi!-reče zaljubljeni brod kad
je vidio brodicu koja sja kao zrake
sunca.

Mila Grbavac 2.r.

PŠ Meteri

ŠKOLA

- Škola voli svoga đaka
- i zna da mu zadaća nije uvijek laka.
- Muče ga brige đачke
- a on bi radije gađao iz praćke.
-
- Ujutro rano budilica ga zove
- i prekida njegove snove.
- Žurno se budi i torbu na leđa stavlja
- a ispred kuće prijatelje pozdravlja.
-
- Škola ga očekuje i njegovu se dolasku raduje:
- -Hajde đачe, hitro dođi
- i niz moj dugi hodnik prođi.
-
- Vjerujem da si spremno za izazove nove
- učenje te zove!
- U radu budi marljiv, pažljiv i uredan
- a u ponašanju uzoran.
-
- Skači, trči, crtaj, pjevaj
- samo na nastavi ne zijevaj.
- Što bolje iskoristi svoje đачko doba
- jer sve ovo nije proba!



BUDI ZAHVALAN

Budi zahvalan na svakom novom danu
suncem obasjanu.

Budi zahvalan na kapljici kiše
i vjetru što grane njiše.

Budi zahvalan na dugi što se nebom pruža
i mirisu rascvalih ruža.

Budi zahvalan na čistom zraku
i toplom sunčevom traku.

Budi zahvalan na pjenušavom morskom valu
i bosonogom hodanju po žalu.

Budi zahvalan na kamenitim planinskim vrhuncima
i vodi što teče bistrim potocima.

Budi zahvalan na svemu što ti priroda pruža
ne podcjenjuj čak ni sporst jednog puža.

MAJKA

Voljeti te samo majka zna
svu svoju ljubav ona želi da ti da.
Njeni osmijesi su iskreni
a zagrljaji nepatvoreni.

Samo za te ona živi
i tvom rastu se divi.
Obavija te toplinom
krijepi te milinom.

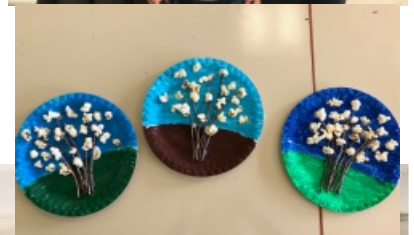
Njene oči za te sjaje
sigurnost i nježnost ona ti daje.
Svoje ruke tebi pruža
u njenom vrtu ti si najljepša ruža.

Voljeti te samo majka zna
svu svoju ljubav ona želi da ti da.

PŠ Ričice



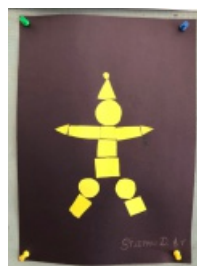
Prvi školski izlet
 U Sinj smo putovali autobusom.
 Sjedio sam sa svojim bratom
 Josipom. Najviše mi se svidio
 Muzej Sinjske alke kojega smo
 prvo posjetili. Tu smo gledali film.
 Nakon njega išli smo u crkvu
 Gospe Sinjske i pomolili se.
 Posjetili smo i vojnike. Onda smo
 išli u restoran jesti pa smo igrali
 igre. Kada smo se vratili dočekala
 me je mama. Bilo mi je baš super.
 Stjepan Dujmović, 1. r



Zaljubljeni brod

U Jadranskom moru stanovao je jedan brod koji se zvao Luka. Bio je velik i svi putnici su ga jako voljeli. Jednog dana dok je plovio ugledao je najljepši brod koji je do sada vidio. Taj brod se zvao Lucija. Kada su se približili jedno drugom Luka je pozdravio Luciju. Lucija se postidjela, ali ipak mu je uzvratila pozdrav. Nakon dva dana susreli su se u luci. Započeli su razgovor i zaljubili se. Odlučili su do kraja života zajedno putovati.

Antea Pavić, 2. r

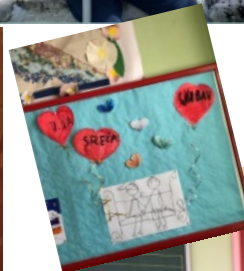
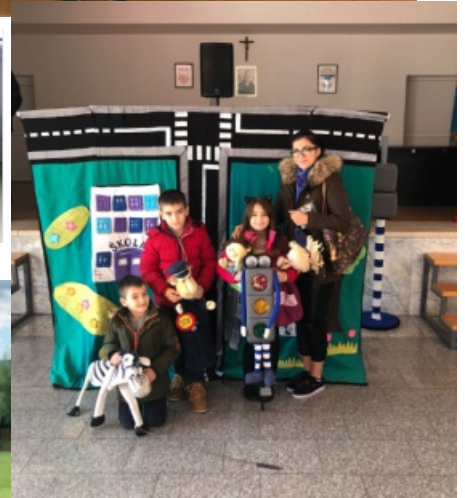
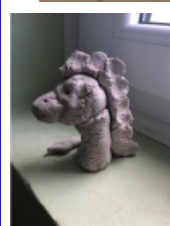


PŠ Ričice

Moj ku ni ljubimac

Moj ku ni ljubimac je pas. Zove se Pahuljica i ima devet mjeseci. Nazvali smo je tako jer je cijela bijela i mala kao snježna pahuljica. Umiljata je, voli se igrati i maziti. Svako jutro kada idem u školu otprati me do automobila. Kada se vratim iz škole uvijek me dočeka ispred vrata kuće i veselo skakuće, već je spremna za igru. Inače je jako poslušna. Jednom kada sam se vratio iz škole, Pahuljice nije bilo ispred vrata. Zabrinut sam ušao u kuću i rekao tati kako je Pahuljica pobjegla. Počeli smo je tražiti ja, mama, tata i brat. Tata ju je pronašao preko puta kako leži ispred vrata druge kuće. Kada nas je ugledala bila je presretna. Baš me zna preplašiti.

Josip Dujmović, 3. r



Dan škole

DAN ŠKOLE

- Danas dan je lijep!
- Danas Dan škole je!
- Školo, neka ti je sretan ovaj dan!
- Neka ti je sretan rođendan!
- Još dugo primaj đake!
- Još dugo primaj veseljake!
- ŠKOLO, sretan ti rođendan!
- ŽELE TI ĐACI IZ 4. A!

KARLA ŠTRLJIĆ, 4.A

Dan škole

U petak, 28. rujna proslavljen je Dan škole. Tada obilježavamo i blagdan sv. Mihovila, zaštitnika naše župe. Tim povodom održana je javna priredba u Domu kulture namijenjena svim stanovnicima našeg mjesta. Proslava se sastojala od prigodnog kulturno - umjetničkog programa u kojemu su sudjelovali učenici zajedno sa svojim učiteljima. Obilovala je veselim pjesmama, recitacijama, igrokazima. Svoj prvi javni nastup imali su učenici prvih razreda koji su pobrali veliki pljesak svih gledatelja.

I ostali sudionici su pokazali svoj vrijedni rad i zabavili publiku. Tako je još jedna proslava Dana škole protekla u iznimno veseloj i ugodnoj atmosferi.



Dan kravata

KRAVATA

Kravata je nešto posebno što potječe od nas, naših Hrvata, naše domovine. Dakle, Dan kravata je 18.10. i zbog toga moji prijatelji iz razreda, učiteljica i ja na današnji dan svi nosimo kravate.

Zapravo bi cijela Hrvatska trebala nositi kravate, jer je ovo Međunarodni dan kravata.

KARLA ŠTRLJIĆ, 4. A



KRAVATA

Kravata potječe iz Hrvatske. Ona je svečani odjevni detalj. Nosi je cijeli svijet. Mi smo crtali kravate i pravili ih od papira, a curice su ih šivale. Danas svi nosimo kravate jer je 18.10. Dan kravata.

ROKO LEKO, 4.a



Dan ružičastih majica



Danas smo u našoj školi obilježili Dan ružičastih majica, poznatiji još i kao Pink Shirt Day. To je nacionalni program prevencije vršnjačkog nasilja čiji je nositelj Centar za edukaciju i prevenciju nasilja. Svi učenici, zajedno sa svojim učiteljima i razrednicima u grupama su izrađivali male ružičaste majice sa prekrasnim porukama koje smo izložili u hodniku naše škole.

Prigodni program održan je u Domu kulture a naša gošća tom prigodom je bila gđa Dragana Klapirić, socijalna radnica koja je održala predavanje o važnosti prevencije nasilja. Pridružio joj se i naš psiholog Denis Jurišić koji se također učenicima obratio sa nekoliko riječi o navedenoj temi. Po završetku prigodnog programa svi smo se prigodno obučeni u ružičaste majice, okupili na igralištu pored škole gdje je naš mještalin Stipe Šurlin dronom napravio milenijsku fotografiju. Na kraju smo svi uloženi trudom postigli zajednički cilj a to je prevencija nasilničkog ponašanja i stvaranje ugodnog i pozitivnog ozračja u našoj školi.



Ana Kokić



Maškare

MAŠKARE

Danas se u mojoj školi održavala maškarana predstava. Učenici su izvodili pjesme i plesali. Stariji razredi su imali karaoke. Svi smo bili pod maskama. Dječaci iz mog razreda su bili kauboiji, čarobnjaci, policajci, a djevojčice su se maskirale u princeze i balerine. Ja sam se maskirao u kauboja. Moj razred je nastupio s bile dvije plesne i jednom pjevačkom točkom. Svi su se trudili da izvedu svoj dio najbolje što mogu. Bili smo vrlo zabavni i smiješni. Na kraju je moj razred pobijedio. Bili smo presretni. Za nagradu smo dobili vreću slatkiša koje smo poslije veselo podijelili.

Ivan Jukić, 3.b



Knjižnica

Dan hrvatskih knjižnica

DAN HRVATSKIH KNJIŽNICA, 11. studenoga

Iako je središnja proslava Dana hrvatskih knjižnica održana 9.11., u našoj školi smo malu proslavu priredili 11. STUDENOGA.

U sklopu nastave Hrvatskog jezika učenici sedmih razreda proučavali su referentnu zbirku. Ponovili su čemu ona služi i koji priručnici u nju spadaju. Pogledali su gdje su te knjige smještene u našoj knjižnici, a onda su uvježbavali korištenje rječnika, enciklopedija i leksikona.

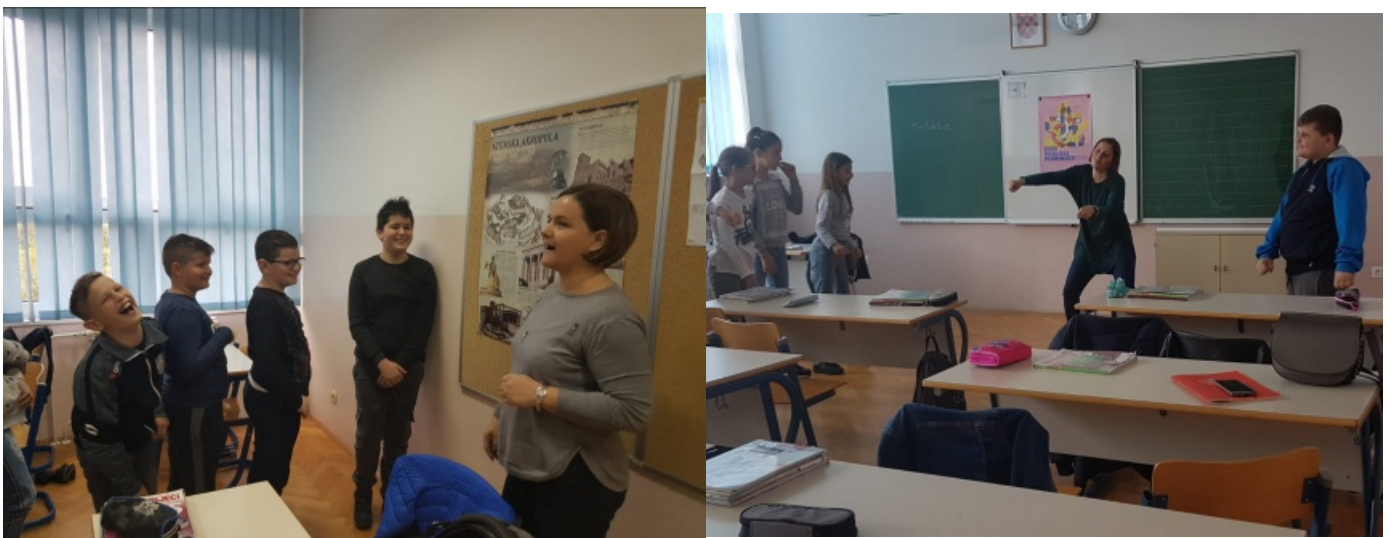
Složili smo se da se u knjižnici održavaju zabavne aktivnosti i dogovorili ponovni susret.



Dani medijske pismenosti

Obilježavanje Dana medijske pismenosti

Knjižničarka Anela Crnogorac i logopedinja Ivana Kujundžić uključile su učenike naše škole u obilježavanje Dana medijske pismenosti, koji su se ove godine održavali od 8. do 12. travnja. Tema je bila stvaranje i širenje lažnih vijesti. Održano je predavanje o lažnim vijestima i posljedicama koje takve vijesti imaju. U radionici sudionici su otkrivali načine prepoznavanja istinitosti vijesti te osvijestili mogućnosti manipulacije informacijama.



Knjižnica

eTwinning

ETWINNING PROJEKT PIPi DUGA ČARAPA OTKRIVA HRVATSKU PODRŽALI PREDsjedNICA KOLINDA GRABAR KITARoVI I PJEVA MIROSLAV ŠKORO

Etwinning projekt Pipi Duga Čarapa otkriva Hrvatsku podržali su predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović i poznati pjevač Miroslav Škoro i time dodatno oplemenili ovaj projekt. Oni su čitali ulomke iz knjige i tako se uključili u provedbu našeg cilja da učenici uče o Hrvatskoj, uče hrvatski jezik i zavole čitanje.

Ideja je začeta u Švedskoj kada je kolegica Martina Plantosar Mihalić tražila način na koji će svojim učenicima približiti Hrvatsku. Tako je započelo putovanje na kojem Pipi obilazi škole u različitim dijelovima Hrvatske i upoznaje ljude, običaje, kulturu i znamenitosti.

Pipi treba stići u našu školu početkom lipnja, a dočekat će je učenici 4. razreda sa svojom učiteljicom Ivankom Pirić pod vodstvom knjižničarke Anele Crnogorac i logopedinje Ivane Kujundžić koje su uključile našu školu u ovaj eTwinning projekt.



Mjesec hrvatskog jezika

MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA

Mjesec hrvatskoga jezika se obilježava od 21. veljače do 17. ožujka.

Sve započinje Međunarodnim danom materinskog jezika, nastavlja Danom hrvatske glagoljice pa se nižu važni datumi za povijesni razvoj našeg jezika. Završni događaj je 17. ožujka kada je 1967. u Zagrebu u časopisu Telegram objavljena Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika.

U našoj školi smo aktivnosti posvećene ovom projektu produžili i provodili kroz cijeli ožujak. Uključili su se svi razredi od 4. pa do 8. sa svojim učiteljima hrvatskog jezika, likovne kulture i knjižničarkama.

Održale su se različite likovne radionice, radionice pisanja, čitanja književnih djela pisanih našim govorom, učenici su gledali filmske adaptacije hrvatskih književnih djela, bilježili i proučavali najčešće jezične pogreške u medijskom prostoru. Glagoljica se proučavala i s učenicima koji sudjeluju u eTwinning projektu sa državom Švedskom.

Svi su ponešto naučili, a poseban naglasak je stavljen na potrebu očuvanja jezičnih posebnosti ovog našeg blaga.



Knjižnica

Mjesec hrvatske knjige

MJESEC HRVATSKE KNJIGE U NAŠOJ ŠKOLI

Mjesec posvećen knjizi obilježava se od 15. listopada do 15. studenoga. U to vrijeme održavaju se različite kulturne manifestacije. Ove godine pod sloganom „Baš baština“. Kulminacija je na sajmu knjiga „Interliber“ u Zagrebu.

I u našoj školi obilježava se Mjesec hrvatske knjige, a naročito u knjižnici.

Kako se Mjesec hrvatske knjige u listopadu preklapa i s Međunarodnim mjesecom školskih knjižnica Mladi su knjižničari izrađivali straničnike za najmlađe učenike naše škole. Prvaši su svečano postali članovi školske knjižnice, naučili su kako će sami posuđivati knjige, kako čuvati knjigu, što sve mogu pronaći u knjižnici.

Nadalje, knjižničarka Marina je učenicima od prvog do četvrtog razreda čitala bajke. Na tim bajkovitim susretima mašta je dobila velika krila pa su vile, prinčevi i princeze letjeli među našim policama.

I za sam kraj, skupima Mladih knjižničara je 14.11. posjetila Gradsku knjižnicu „Don Mihovil Pavlinović“ i susrela se s grupom Mladih knjižničara iz OŠ Stjepana Radića u Imotskom.

Upoznali su se s predivnim prostorima gradske knjižnice, razgledali knjige, uočili kako su smještene. Družili smo se s knjižničarima iz imotske škole, razmijenili iskustva i proveli vrijeme dokazujući da su knjiga i kultura vrlo korisne i zabavne.



Posjet vrtičke djece školskoj knjižnici

POSJET POLAZNIKA DJEČJE VRTIČKE ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Dugi niz godina naši učenici posjećuju dječji vrtić u Prološcu u sklopu projekta Djeca čitaju djeci i najmlađim članovima naše zajednice predstavljaju svoje vještine. Uvijek se dogovaramo i za uzvratni posjet koji se ove godine ostvario 4. ožujka.

Sa zadovoljstvom smo ugostili polaznike vrtića u školskoj knjižnici i pokazali im svoju školu i knjižnicu, a u njoj sve one knjige iz kojih će u budućnosti crpiti svoja znanja.



Knjižnica

Božićne radionice

Božićne radionice u školskoj knjižnici

Svake godine u knjižnici se održavaju božićne radionice, a izrađeni predmeti se poklanjaju korisnicima Doma za stare i nemoćne u Runoviću. Ovaj put smo ostvarili suradnju s Centrom za održivi razvoj Imotski te u akciji „Mali za velike-generacije za ljubav“ izradili poklone koje će učenici šestih razreda podijeliti prilikom posjeta Domu.



Stop nasilju

PROJEKT STOP NASILJU!

U sklopu projekta Stop nasilju! održane su pričaonice za djecu nižih razreda. U gostima nam je bila knjižničarka Maja Punoš Rebić koja je pripovijedala priču o Mudroj sovi i njezinoj vječitoj borbi protiv zločestog Knjigomrzca koji začara djecu i roditelje putem ekrana. Tako začarani ljudi ne vole čitati i učiti već vrijeme provode u igranju igrica, na internetu, društvenim mrežama i sl.

Kroz priču smo otkrili kako se možemo oduprijeti Knjigomrzzovoj čaroliji i postati prijatelj i vojnik Mudre sove čije će glavno oružje u ruci biti knjiga. Ovom pričaonicom je započeto obilježavanje Mjeseca borbe protiv ovisnosti i svih vrsta nasilja, a nastavit će se dvjema javnim tribinama.

Na jednoj, za učenike sedmih i osmih razreda, gostovala je psihoterapeutkinja Dina Linda Veronika koja je govorila o nasilju u vezama.

U petak, 30.11. 2018. u Domu kulture održano je predavanje učenicima petih i šestih razreda te njihovim roditeljima na temu vršnjačkog nasilja. Logopedinja Ivana i školska knjižničarka Anela, voditeljice projekta Stop nasilju, nastojale su pokazati i osvijestiti kako učenike, a tako i roditelje o tome što je to uistinu vršnjačko nasilje i kakvo je stanje u našoj školi.

Logopedinja je prikazala rezultate anketa koju su ispunili učenici i njihovi roditelji, sličnosti i razilaženja u mišljenjima između njih te potakla roditelje na još bolju suradnju sa školom.

Knjižničarka je govorila o informacijskoj pismenosti i zamkama koje vrebaju iza ekrana te o odgovornosti roditelja prema djeci u posjedovanju i baratanju elektroničkim medijima. Na stranicama škole objavljeni su linkovi za one koje zanima nešto više o nasilju, kako ga spriječiti te kako intervenirati ako se ipak dogodi.

Knjižnica

Kviz

KVIZ ZA POTICANJE ČITANJA U ENIKA OSNOVNIH ŠKOLA IMOTSKE KRAJINE

U organizaciji naše OŠ "Ivan Leko" i Gradske knjižnice „Don Mihovil Pavlinović“ u Imotskom knjižničarke Imotske krajine su udružile snage i 2. travnja je održan prvi Kviz za poticanje čitanja učenika osnovnih škola Imotske krajine. Time smo obilježili Međunarodni dan dječje knjige.

Kviz se održao u prostorima Gradske knjižnice, a sudjelovale su ekipe osnovnih škola Runović, Zmijavci, „Stjepan Radić“ Imotski, Aržano, Studenci, Lovreć, Cista, Krivodol i Proložac. Ekipe su činila tri člana, svi učenici petih razreda, koji su se natjecali u poznavanju lektirne knjige Koko u Parizu. Bili su predvođeni svojim knjižničarkama.

U samom kvizu prvo mjesto su osvojili učenici OŠ "S. Radić" Imotski, drugo učenici NAŠE škole, a treće učenici iz Runovića.

Ekipe iz Proložca i Runovića morale su pristupiti drugom krugu natjecanja u borbi za drugo i treće mjesto. Naši učenici Luka Bubalo, Mia Češljarić i Lucia Šimić su bili nešto spretniji te su osvojili drugo mjesto u ovom natjecanju. O poretku svih ekipa su odlučivale nijanse.

Nakon natjecanja i zakuske ravnateljica Gradske knjižnice Marija Jović je povela učenike u razgledavanje prostora i fonda te važne kulturne ustanove. Svi sudionici su dobili poklone za sjećanje koje su izradili Mladi knjižničari naše škole i učenička zadruga iz Lovreća. Članovi pobjedničkih ekipa još su dobili knjige koje je pripremila Gradska knjižnica i posebno tiskano priznanje.

Nadamo se da smo ovim događajem započeli novi projekt koji će se održavati svake godine s ciljem razvijanja navike čitanja i popularizacije knjige kao važnog čimbenika u razvoju djece.



Knjižnica

Slava Raškaj

U ENICI OŠ „IVAN LEKO“ PROLOŽAC POSJETILI
COO „SLAVA RAŠKAJ“ NA KAMENMOSTU

Skupina učenika, pod vodstvom knjižničarke Anele Crnogorac i logopedinje Ivane Kujundžić, posjetila je COO „Slava Raškaj“ na Kamenmostu. U sklopu školskog projekta Poticanja čitanja tijekom ove školske godine, učenici 4.razreda osim na usavršavanju vještine čitanja sudjeluju i u mnogim drugim aktivnostima i radionicama. Tako su u suradnji s Centrom za održivi razvoj Imotski u sklopu Dana volontera izrađivali različite poklone koje su ovom prigodom uručili djeci na Kamenmostu. Pokazali su plesno i dramsko umijeće, a najviše ih je razveselila i opustila igra i druženje sa štíćenicima Centra u senzornoj sobi. Dogovoreno je da se suradnja svakako nastavlja.



Pjevački zbor

KULTURNO-UMJETNI KE IGRE MLADIH

Kulturno-umjetničke igre mladih održale su se u Splitu 23.5.. Iz naše škole išao je orkestar, zbor i klapa pod vodstvom nastavnice Jelene Bajto. Pošli smo u pet sati autobusom, a s nama su bile nastavnica Anđelka Leko i Slava Bajić. Slobodno vrijeme smo proveli u trgovačkom centru, a poslije smo došli u Dom mladih. Nastupili smo prvi i izveli završno kolo iz opere „Ero s onoga svijeta“ Jakova Gotovca. Onda je naša klapa pjevala pjesmu „Dobro jutro“. Poslije smo slušali ostale nastupe i na kraju pošli kući. Došli smo u deset sati.



Nikola Samardžić, 6.a



Učenici naše škole u pratnji nastavnica 08. svibnja su posjetili Hrvatsko narodno kazalište u Splitu i pogledali poznatu operetu "Mala Floramye" Ive Tijardovića. S obzirom da nas je išlo 120, krenuli smo s tri autobusa u popodnevnim satima te po dolasku u Split proveli neko vrijeme u razgledanju grada. Predstava nam se jako svidjela, a najviše drugi čin koji je vrlo humoristično izveden. Nakon predstave nastavili smo veselo druženje u autobusima i u kasnim satima stigli sretno kući.

Učenici naše škole koji sudjeluju u izvannastavnim aktivnostima Školskom pjevačkom zboru, Orkestru i Klapi nastupili su 09.05. na Smotri dječjeg glazbenog stvaralaštva "To su djeca" u Trogiru. Smotra se održava drugu godinu i okuplja velik broj školskih zborova iz cijele županije. Čuli smo tako zborove s otoka Visa, iz Komiže, Omiša, Trogira, Kaštela i Splita. Izveli smo završno kolo opere "Ero sa onoga svijeta" Jakova Gotovca, te hrvatsku tradicijsku klapsku pjesmu "Dobro jutro".



Klokkan

Dana 21.3.2019. u našoj školi održano je matematičko natjecanje "Klokkan bez granica". Međunarodnog je karaktera, a glavni cilj je popularizacija matematike među mladima. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom i izvan redovitih školskih programa. U našoj školi natjecanju je pristupio 81 učenik u 5 kategorija. Od toga ih se 7 plasiralo među 10 % najboljih u Hrvatskoj, te im je uručeno priznanje i nagrada. S obzirom na veliki odaziv učenika, planiramo ga provesti i iduće školske godine. Zahvaljujem svim natjecateljima. Nagrađenima čestitam!

učiteljica Anđelka Leko



REZULTATI MEĐUNARODNOG MATEMATIČKOG NATJECANJA
"KLOKAN BEZ GRANICA"
Održano 21. ožujka 2019.

Škola škole	Škola	Mjesto
111	OŠNOVNA ŠKOLA IVAN LEKO	DONJI PROKOŽAC

Nagrađeni natjecatelji

R. br. / Kat.	Prezime	Ime	Kategorija
1	LEKO	LEONARDO	PČELICE
2	PRGOMET	MARIN	PČELICE
3	PIRIĆ	JOŠIP	PČELICE
4	BLAŽEVIĆ	VINKO	PČELICE
4	JURIĆ	MAA	PČELICE
1	PETRIČEVIĆ	ANA	ECOLIER
2	BUBALO	LUKA	ECOLIER
1	PIRIĆ	VINKO	CADET

Koordinator matematičkog natjecanja
"Klokkan bez granica"
Maja Marić
Maja Marić, prof.



MOJA PRVA NAGRADA

U mom prvom natjecanju je bilo jako zanimljivo i poučno. Jako sam sretan i ponosan što sam sudjelovao. Dobio sam priznanje i nagradu klokana. Kad sam vidio da sam prošao na natjecanju skakao sam od sreće. Hvala svima koji su mi omogućili da sudjelujem. Posebno zahvaljujem svojoj učiteljici Mari Milas koja me je puno naučila i koja se uvijek trudi da budemo uspješni.

Ivano Blažević, 2.b

Sat kodiranja

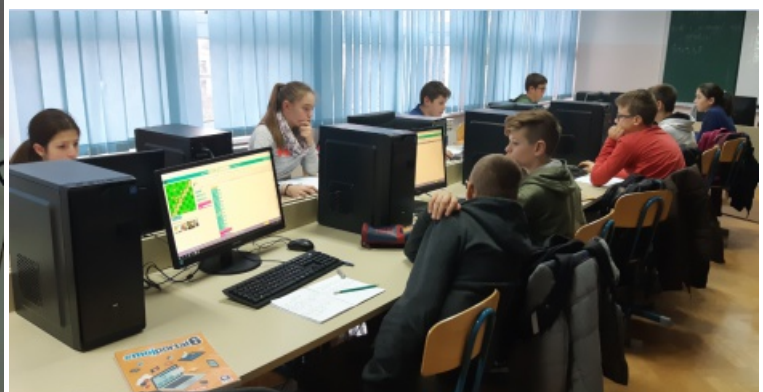
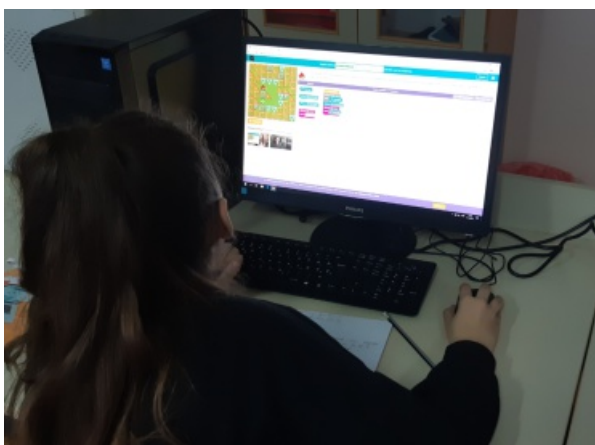
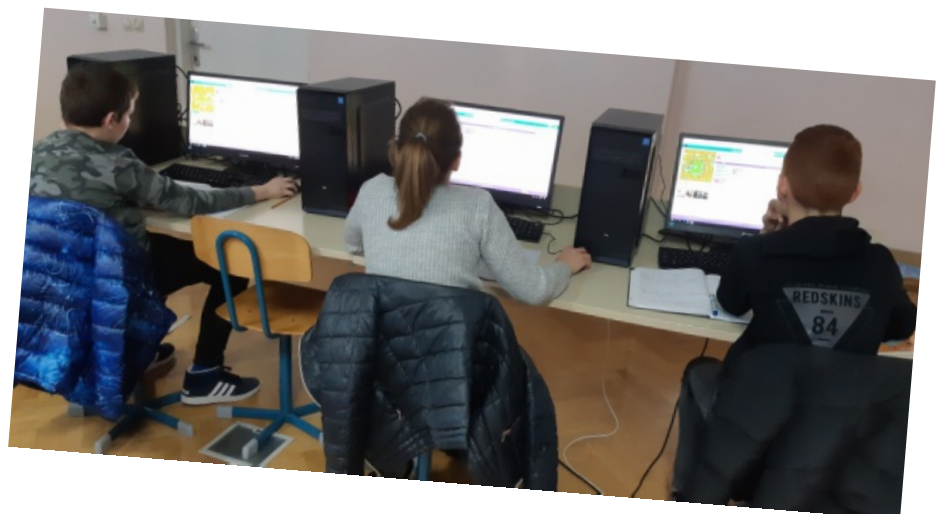
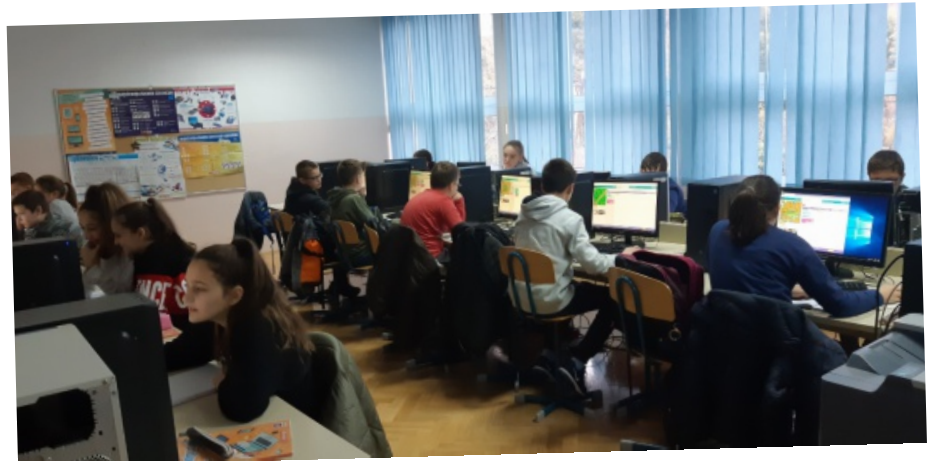
Sat kodiranja je jednosatni događaj koji uvodi djecu u svijet programiranja i pokazuje im da svatko može naučiti osnove programiranja.

Inicijativu Sat kodiranja pokrenula je neprofitna organizacija Code.org, s ciljem promocije programiranja u svim školama i među svom djecom. Sat kodiranja je ove godine po prvi put obilježen u našoj školi od 3. prosinca do 9. prosinca. Učenici su uz igranje igrica na web stranici HourOfCode učili osnove programiranja. Jednosatna aktivnost učenicima je bila malo pa smo odvojili još jedan sat za zabavan način programiranja. Većina se odlučila za igricu Angry Birds, a oni koji su željeli nastaviti i dalje vježbati programiranje, sami su birali igrice koje će koristiti.

U aktivnostima sata kodiranja sudjelovao je 51 učenik, uglavnom učenici petih i šestih razreda.

Kako je to izgledalo u našoj učionici možete vidjeti na priloženim slikama.

nastavnica Edita Mršić



Naša putovanja

Posjet domu za starije i nemoćne

POSJET DOMU ZA STARIJE I NEMOĆNE OSOBE

Mi učenici šestih razreda, u pratnji nastavnice Marijane Ćurčija, vjeroučiteljice Maje Ivanko i tajnice Velimire Grbavac, posjetili smo Dom za starije i nemoćne osobe u Runovićima 20. prosinca 2018. To je jedini takav dom u cijeloj Imotskoj krajini. Kad smo došli, zatekli smo nekoliko starijih ljudi i osoblje Doma koji su nas lijepo dočekali. Mi smo se predstavili i otpjevali nekoliko božićnih pjesama. Zatim smo obilazili stanare Doma koji su nepokretni. Bilo ih je tužno gledati, ali smo mi dovoljno zreli da znamo kako im je i što osjećaju. Svakom od njih smo poklonili vrećicu s bombonima i jednog anđela za uspomenu na nas. Lijepo je da smo ih upoznali, malo razveselili u predbožićno vrijeme te od njih naučili neke važne stvari o životu.

Matea Maršić, 6.b



Izlet Dubrovnik - Ston

JEDNODNEVNI IZLET U DUBROVNIK I STON

U subotu, 1. lipnja, krenuli smo sa svojim razrednicama Marijanom i Jelenom na jednodnevni izlet u Dubrovnik i Ston. Prvo smo posjetili Trsteno. Kod spomenika poginulim Imoćanima u Domovinskom ratu upalili smo svijeću i pomolili se. U arboretumu smo vidjeli ljetnikovac, fontanu boga Neptuna, razne vrste biljaka, kapelicu sv. Jerolima. Zatim smo se nastavili voziti prema Dubrovniku gdje smo imali ručak. Nakon ručka smo krenuli prema starom gradu. Tamo smo vidjeli Dubrovačke zidine, Knežev dvor, Onofrijevu česmu, Orlandov stup. Šetali smo glavnom ulicom Dubrovnika-Stradunom. Tu smo vidjeli ljude iz raznih država. Vidjeli smo i crkvu sv. Vlaha. Posjetili smo katedralu Uznesenja Blažene Djevice Marije. Nakon razgledavanja imali smo slobodno vrijeme. Onda smo se uputili prema Stonu, vidjeli Stonske zidine i solanu. Imali smo i malo slobodnog vremena, a onda smo krenuli prema Prološcu. Dok smo putovali, lijepo smo se zabavljali. Bio nam je ovo malo kišovito, ali lijep i zanimljiv izlet.

Iva-Marija Bajić, 6.a



Naša putovanja

Ekskurzija četvrtaša

EKSKURZIJA - HRVATSKO ZAGORJE

„Dragi đaci, vi ste prva generacija četvrtaša s područja Imotske krajine koji su otišli na trodnevnu ekskurziju i po tome ste posebni te ćete ostati upamćeni“, riječi su gospođe Julije, našeg vodiča kroz ovu avanturu. I zaista, učenici četvrtog razreda OŠ Ivan Leko i PŠ Dolića Draga zajedno sa svojim majkama i učiteljicama Ivankom Pirić i Nikolinom Petričević, krenuli su u obilazak i upoznavanje Hrvatskog zagorja i glavnog grada Lijepe naše.

Prvi dan naše ekskurzije posjetili smo Memorijalni centar „Nikola Tesla“, u sklopu kojeg je rodna kuća velikog znanstvenika i inovatora, crkva sv. apostola Petra i Pavla, prototip Tesline ispitne stanice iz Colorado Springs-a, spomenik i dječje igralište. Doznali smo brojne zanimljivosti o Tesli, poput simbolike da je rođen za vrijeme velike oluje, skakao s krova štale, bolovao od kolere, ali i mrzio bisere. Potom smo krenuli prema „Dolini kardinala“, točnije mjestu Krašić, u kojem smo posjetili crkvu Presvetog Trojstva i Spomen dom – župni dvor u kojem je poslije zatvora u Lepoglavi boravio mučenik i blaženik Alojzije Stepinac. Putovanje smo završili u hotelu u kojem smo bili smješteni ova tri dana.

Avanturu drugog dana započeli smo u Muzeju krapinskih neandertalaca na brdu Hušnjakovo u Krapini, najpoznatijem nalazištu neandertalskog čovjeka. Posebna arhitektura ovog muzeja i mnoštvo multimedijskih sadržaja privukli su dječju pozornost te učinili zanimljivijim upoznavanje života neandertalaca. Zatim smo krenuli prema dvorcu Trakošćan, u kojem nam je naš vodič Julija približila život njegovih najpoznatijih vlasnika – obitelji Drašković. Potom je uslijedio obilazak Varaždina, jednog od najljepših i zasigurno najuređenijih hrvatskih gradova. Nakon razgledavanja gradske jezgre i upoznavanja najvažnije povijesti grada, obišli smo i gradsko groblje jedinstvene arhitekture. Put nas je dalje vodio prema Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke, našem najvećem i najposjećenijem marijanskom svetištu. Papa Ivan Pavao II. proglasio je kardinala Alojzija Stepinca blaženim upravo na tom mjestu. Naši učenici su ovdje imali priliku izraditi vlastita licitarska srca koja su dobili na poklon i ponijeli svojim kućama.



Glavni grad Lijepe naše posjetili smo zadnji dan ekskurzije. Najprije smo ga panoramski razgledali, a onda krenuli u šetnju od Gornjeg grada. Zadržali smo se na Trgu svetog Marka na kojem se, osim crkve sv. Marka, nalaze i sjedišta najviših državnih institucija – Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske i Ustavni sud. Zatim smo krenuli prema Trgu bana Josipa Jelačića, a onda prema katedrali u kojoj smo se pomolili i pošli dalje prema Zoološkom vrtu u Maksimir, gdje smo ručali, a potom uživali u upoznavanju brojnih životinjskih vrsta. Obogaćeni novim znanjima i zadovoljni zajedničkim druženjem, završili smo putovanje i vratili se u Proložac.

učiteljica Nikolina Petričević

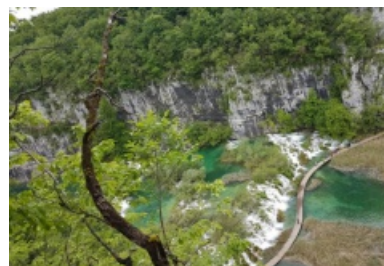
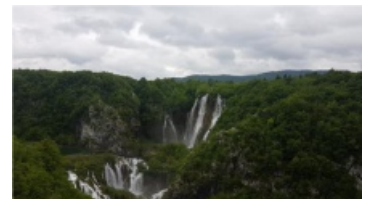
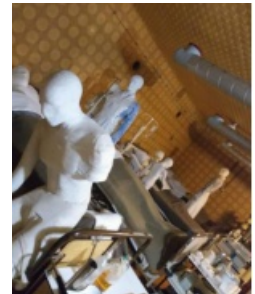
Naša putovanja

Ekskurzija osmaša



26. svibnja učenici 8.a i 8.b razreda u pratnji svojih razrednica Ane Kokić i Edite Mršić išli su na dvodnevnu terensku nastavu u Vukovar. Tijekom boravka u Vukovaru, naši učenici su naučili mnogo toga što su i pokazali osvojivši prvo mjesto u kvizu znanja.

Po završetku terenske nastave naše putovanje nije završilo. Iz Vukovara smo produžili na ekskurziju u Hrvatsko zagorje. Više o tome kako smo se proveli tih pet dana pogledajte u fotogaleriji.



Naša putovanja

Terenska nastava na engleskom jeziku

Učenici 8. b razreda u pratnji nastavnice engleskog jezika Tatjane Kelave-Vrdoljak i svoje razrednice Edite Mršić posjetili su grad Imotski i glavne prirodne i kulturne znamenitosti.

Terenska nastava je u potpunosti izvođena na engleskom jeziku. Učenici su na kraju nastave rješavali kviz na temu prethodno izloženog sadržaja o prirodnim i kulturnim znamenitostima Imotskog u obližnjoj slastičarnici uz okuse sladoleda na svojim nepsima.

Uz pomoć okusnih pupoljaka prolaznost na kvizu je bila 100%.



Naša putovanja

Terenska nastava šestih razreda

Dana 7. lipnja učenici šestih razreda imali su terensku nastavu pokraj rijeke Vrljike. Nastavnik Mladenko Bilić-Centić nam je ispričao povijest Gospine crkve na Opačcu. S nastavnikom Stankom Jažom smo mjerili temperaturu vode i zraka i pH vrijednost vode. Nastavnica Dina Garac i nastavnik Ivan Klarić-Dračar su nam donijeli lopte i vreće za skakanje kako bi se zabavili i igrali na otvorenom. Vjeroučiteljica Maja Ivanko pomogla nam je u spremanju ukusne hrane. Nakon jela nastavnik Zvonimir Štrlić naučio nas je kako se rade avioni od papira. Učenici su se natjecali testirajući svoje tek izrađene avione. Dan je prošao u ugodnoj atmosferi na obostrano zadovoljstvo učenika i nastavnika.



Danijela Šerlija 6.A



Literarni radovi

Igra koju najviše volim

Igra koju najviše volim zove se Čovječe , ne glupiraj se. Dobila sam je nedavno od tete. Najviše je igram s roditeljima i sestrama.

Malo je drugačija od uobičajene igre Čovječe, ne ljuti se , a igra se tako da kad stanemo na neko polje dobijemo karticu i moramo učiniti ono što na kartici piše. Neki od izazova su da stavimo jedan prst na nos, a drugi na uho i glumimo majmuna, da popijemo čašu vode odjednom i još svakakve šale. Postoje i dva polja na kojima piše da se moraš vratiti na start, ja to uvijek dobijem, i drugo polje koje dozvoljava da ne izvršiš jedan izazov ako ti se ne sviđa ili ti je neprimjeren.

Dok igramo tu igru, moja mlađa sestra zaplače pa moramo prekinuti. Ponekad je uspijemo smiriti pa možemo nastaviti. Tata uvijek dobije zadatak da napravi deset čučnjeva nakon čega se umori, a mama dobije zadatak da glumi slona, što je presmiješno.

Jedva čekam popodne da se nasmijemo i zaigramo tu ludu igru u nadi da nas mlađa sestra neće opet prekinuti.

Ana Petričević, 5.a

Moj djed

Moj djed je prosječne visine, ima rijetku, sijedu kosu, ne toliko naborano lice i plave oči. Važno je da se drži kao momak za svoje godine. Moj djed je dobar, vrijedan kao mrav i zna svašta raditi rukama, što god se u kući pokvari djed to još bolje na svoj način napravi. Voli se šaliti i voli pjevati, posebno naše dalmatinske šansone, redovit je u crkvi i uključen je u crkveni zbor. Čovjek poput njega ne zna za grube riječi i nerad, sve drži uredno i čisto. Njegov um, sveznalost i snalažljivost podsjeća me na najveće izumitelje. Njegovo toplo srce, želja i upornost navode ga i usmjeravaju na životni put kakav samo on može živjeti i na kojem je uvijek prvi. Da ima avion moj djed bi bio najbolji pilot, da ima raketu bio bi stao prvi na mnogobrojna neotkrivena nebeska tijela, da ima kopačke bio bi najbolji nogometaš na svijetu. Lijepo bi to sve bilo, ali mome djedu ništa od toga ne treba kad on već je najbolji jer ima karakter poput lava, upornost poput tigra i toplo nenadmašno srce kakvo se samo jednom upozna.

Sebastian Tolić, 7.a

LJUBAV

Tko dovoljno vjeruje raj
Nju može imati svatko
I ne mora trajati kratko
Samo da za nju znaju

Ne vjeruj kraju
Doći će često i glatko
Osjećaji će proći slatko
Spojene duše da trajaju

Tjera me da poludim
Ali moram prije
Za ljubavlju da žudim

Tko sam ja da sudim
Ja ću samo da se trudim
Ljubavlju se tvojom grijem

Josipa Petrušić, 7.b

Literarni radovi

Jesenja ve er

Već je došla noć, a ptice nisu završile svoju pjesmu. Poslije petnaestak sati veselja, radosti i cvrkutanja zavlada muk i tišina. Svjetla se pale i u mračnoj noći nastaje svjetlo koje obasjava ulice i gradove kao sunčeve zrake u podne. Mjesec zajedno s milijunima svjetlećih zvijezda krase nebo i obasjava cijelu zemlju. Po mračnim i maglovitim cestama cijelu noć probijaju se automobilska svjetla prelazeći preko kišnih i mutnih lokvi. Pred ogoljenim stablima nalaze se hrpe raznobojnog lišća koje vjetar stalno donosi i donosi. U doba kad svi spavaju, jedini zvukovi su udaranje grane od granu i šum lišća koje opada sa stabala. Dok kiša neprestano pada, životinje sakupljaju plodove za zimski san ili za putovanja. Psi iz dvorišta laju na kapljice kiše koje padaju na njihovu njušku i metalnu kućicu koja svaki čas lupa i odjekuje. Dok noć pomalo dolazi kraju polako sviće zora i na grad padaju prve sunčeve zrake koje donose novi dan i novi početak.

Ivan Kolovrat, 7.a

MOJ KRAJ

U mom kraju je kao u raju,
u njemu je prije živio svatko,
ali je to trajalo kratko.
Sada za moj kraj svi već znaju.

Sva djeca se igraju u mom kraju,
ali bi ta igra uvijek trajala kratko.
Nema veze, to je za vidjeti bilo slatko,
samo da te igre još uvijek traju.

kada čujem za odlazak iz mog kraja poludim.
Gdje su ona vremena od prije,
za njima žudim.

Ja ne mogu ljudima da sudim,
ali se da ostanu u mom kraju uvijek trudim.
Kada čujem za moj kraj uvijek mi u srcu nešto grije.

Ljubav je...

Ljubav je nešto najljepše što se može dogoditi u životu. Ljubav može biti između dvoje ljudi, roditelja i djece, ljudi i životinja, prijatelja. Ona je posebna, ona daje osjećaj voljenosti, mira u duši i sreće. Svaki čovjek se treba osjećati voljeno i voljeti nekoga jer život će mu tako biti ljepši i ispunjeniji. Ljubav je svuda oko nas i ona se događa u vrtiću, školi, igralištu, kafiću, klubovima.

Ljubav između dvoje ljudi je šetnja ulicom s osmijehom na licu, igranje u parkovima, pričanje, smijanje, kada se jedno drugome mogu povjeriti bez imalo straha i biti iskreni, kada uživaju u onome što rade zajedno. Ljubav ne treba biti samo između muškarca i žene, neke ljubavi su i prijateljske i te su najljepše. Svi trebamo nekoga tko je uvijek uz nas, tko nas iskreno voli i prihvaća, to su naši prijatelji. Prava ljubav se ne dešava baš često i zato trebamo čuvati ljude koji nas iskreno vole. Takve ljubavi se najčešće događaju kad se najmanje nadamo. Zato uvijek trebamo biti spremni za ljubav.

Željka Maršić, 7.b

Literarni radovi

Osluškuju i, doznajem

Danas je svijet mnogo drugačiji nego prije. Prije su se cijenili dobri i poštenu ljudi čistog obraza, a danas se sve vrti oko novca, točnije što imaš više novca poželjniji si član gotovo svakog društva. Prije par godina nisam uopće bila upućena u današnji svijet, bila sam pravo dijete i oko mene je bilo samo šareno i ljupko, a jedini negativci u mom svijetu bili su loši likovi iz crtanih filmova. S vremenom sam odrasla i shvatila kakav je svijet zapravo i s pravom mogu reći da je dječji svijet puno bolji. Danas se svijet čini grozan i nepravedan. Ljudi su se pretvorili u materijaliste kojima je stalo samo do novca. U svijetu nema ravnopravnosti ni razumijevanja. Političari, koji bi trebali zadovoljavati potrebe ljudi, postali su negativci koji uništavaju svijet. Ljudi su se pretvorili u robote koji samo rade i ne provode vrijeme s voljenim osobama. Također, takvi ljudi misle da svi moramo biti jednaki pa ne prihvaćaju razlike. Mislim da se svi moramo trgnuti i napraviti nešto za budućnost, nešto za naše potomke, a osobito za naš svijet i društvo u kojem živimo.

Dani Maršić, 7.a

U mom selu

U mom selu lipo je ko u raj
Svi se ljudi jako dobro znaju.
Pomoći se svakom svako
Pa poslovi traju kratko.

Kad se danak bliži kraju
Razgovori duže traju.
Svi se smiju slatko
Jer nam ljubav ide glatko.

Tko sam ja da kome sudim
Za ljubav se jako trudim.
Kao prije
nek nas ljubav naša grije.

Ivan Kolovrat, 7.a

Osluškuju i, doznajem

U suton dana, uz zadnji cvrkut ptica što proljeću visoko iznad stabala, razmišljam-osluškujem. Razmišljam o svijetu, o životu. Razmišljam stoljećima unazad i stoljećima unaprijed, kad mene više ne bude. Što sam ja tome svijetu, a što on meni? Mislim se o tome što sam svijetu donio, a što ću mu ostaviti, kakvog ću ga ostaviti. Svijet nije jedan cvijet, svijet je livada cvjetova. Tko god uznemiri ili otkida taj cvijet, otkidao je cijelu jednu naciju. Hladan sjeverac donosi razne misli i poglede na svijet. Niti jedna bačena bomba, niti jedan ispaljen metak nije vrijedan ljudskog života i svijeta. Zora donosi u naručju novi dan. Donosi razne zvukove, boje, nove ptice na grani, svakidašnji svijet... Pod okriljem neba i toplinom sunca razmišljam što je iznad toga, što znači svaka zvijezda koju noću vidim, razmišljam kakvu nam poruku šalje Bog. Pribojavam se za budućnost, ali nešto mi govori da je budućnost u meni, u novim mladim ljudima koji mogu stvoriti svijet u kojemu će svako dijete sa osmijehom na licu hodati ulicom, u kojemu će stari ljudi u toplini svoga doma živjeti stare dane i čekati zov Gospodina. Svijet u kojemu će svaka zvijezda na nebu biti novi život, novi mir i novo djelo budućnosti.

Sebastian Tolić, 7.a

Literarni radovi

Naši haiku pokušaji

Spaljena kuća,
psi laju.
Odzvanja samoća.

Dok kiša pada
smiju se kapljice
svuda oko nas

šuma u ljeto
obasjana suncem
veselo pjeva

Lucia Šimić, 5.a

Stalno je kiša.
Svaki dan je
sumoran.
Proljeće plače.

Marta Kraljević, 5.a

Obitelj

Zbilja luda,
draga i zabavna,
uvijek uz mene.

Ante Mikulić, 5.a

U jutarnjoj rosi
prljava, no svježja
blatna dinja.

Lana Božinović, 5.a

Petak je
Hrvatska igra u Splitu
Ja idem

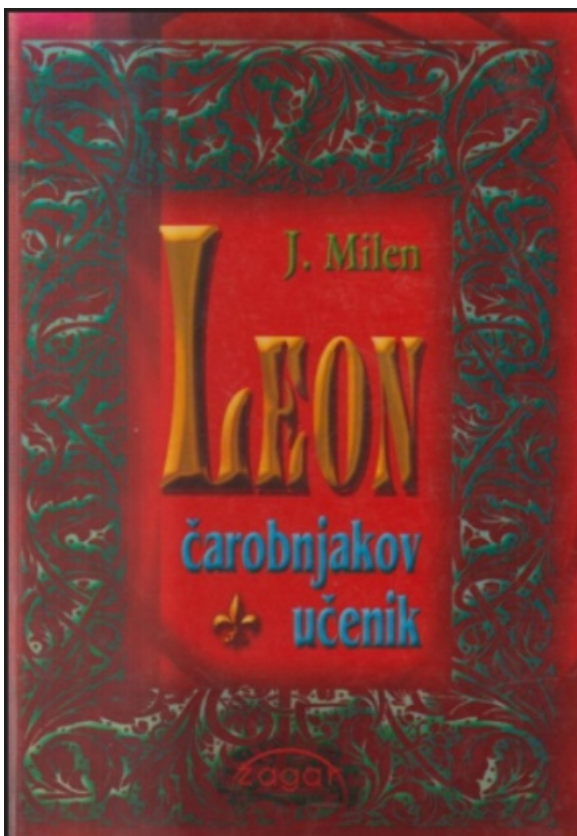
Kapljica kiše
po prozoru piše
prati je cvrkut ptice

Šime Mikulić, 5.a

Sunce
Veliki sjaj
zvijezda sjajna
ljudima daje.

Mirjana Samardžić, 5.a

Pročitani smo, pročitajte i vi



Žarko Mileni , Leon i čarobnjakov učenik

Za one koji vole avanture i zabavne događaje, ova knjiga je pravi izbor. Mene je nadahnula i poželjela sam čitati još knjiga pisca Žarka Milenića.

Knjiga je osebujna i priča o dječaku pa i princu koji je prošao svašta u životu. Njegova avantura počinje onog trenutka kad mu je brat bio uplašen da će naslijediti oca. Leon je čitao puno knjiga, a onda ga je brat...

Ako želite znati što je dalje bilo uzmite knjigu u našoj knjižnici i nađite hrabrog Leona i njegove avanture. Nadam se da će vam se knjiga svidjeti kao i meni.

Danijela Milović, 7.b

Likovni radovi



Ana Petričević, 5.a



Ana Petričević, 5.a



Ivana Bruna Tolić, 5.b



Laura Bajić, 8.a



Lorena Petrušić, 8.a



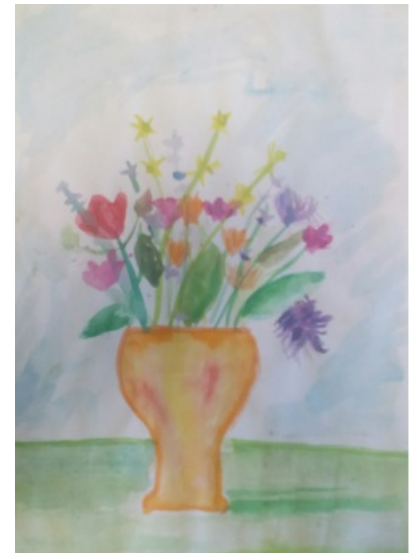
Maja Vidak, 8.a



Marta Kraljević, 5.a



Mia Češljar, 5.a



Mia Ćorić, 5.b

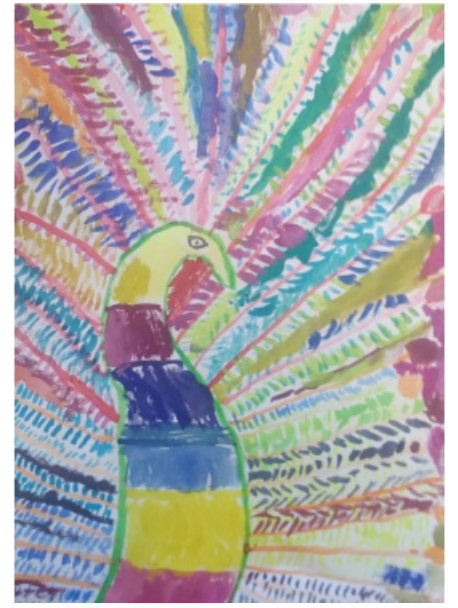
Likovni radovi



Mihaela Grbavac, 5.b



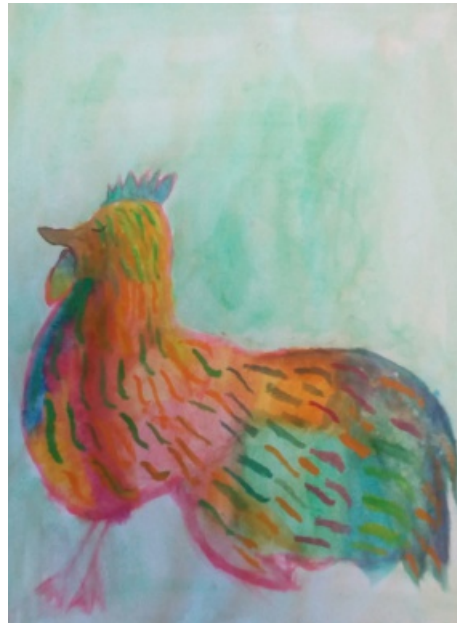
Mira Mikulić, 8.b



Nedo Šimić, 5.b



Vlatka Škegro, 8.a



Željana Radeljić, 5.a



